

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

«**Η Πολιτική For ever!**—Τὸ παρελθόν, τὸ μέλλον καὶ τὸ παρόν. — Τροποποιήσεις τοῦ σπαρτιατικοῦ λογίου. — Τὰ ἔγνη τῶν ὑπουργῶν καὶ αἱ καταγγελλίαι τῆς Πύλης. — Ὑγιεινὴ ἐπίδρασις τῶν σεισμῶν. — Ἡ παράδοξος ἀπογραφὴ καὶ ὁ ἐξ αὐτῆς κίνδυνος. — Μεταρρυθμίσεις. — Ἡ ὕψωσις τοῦ συναλλάγματος.

Ἡ πλήμμυρα τῆς πολιτικῆς ἀρχίζει νὰ παρσύρη τὰ πάντα· πλέομεν ἤδη πλησίον ἐν τῷ τρικυμῳδῇ αὐτῆς πελάγει. Ἐλησμονήθησαν ὅλα τ' ἄλλα, καὶ αἱ σεισμοὶ καὶ αἱ συνεισφοραὶ καὶ αἱ ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἀνωμαλίαι καὶ αἱ ἐν τῇ Δύσει ἐπιδημίαι καὶ τὰ θαύματα τῶν Ὀλυμπίων καὶ τὸ ὑπεδρύχιον τοῦ Γρυπάρη καὶ αἱ πρὸς ἀποξήρανσιν τῆς σταφίδος μέθοδοι. Ὅλοι σκέπτονται τώρα πόσαι ἡμέραι ὑπολείπονται μέχρι τῆς ἐπανκλήσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς βουλῆς· ὅλοι ἐνδιαφέρονται νὰ μάθωσιν ἂν ἡ Κυβέρνησις θὰ ἔχη τὴν πλειονοψηφίαν, ἂν μετέστη καὶ ἀπεσκίρτησέ τις ἀπὸ τῆς μίας ομάδος εἰς τὴν ἄλλην, ἂν ἡ κατ' αὐτὰς κοχλάζουσα ἐξίσου μὲ τὸν μούστον ζωηρὰ ζύμωσις τῶν κομματῶν θ' ἀπολήξῃ εἰς τὴν χημικὴν κατασκευὴν νέου κόμματος, ἐκτοῦ, ἐβδόμου, ὀγδόου, δὲν εἰξεύρομεν ἀκριβῶς τίνας, διότι τῶν ἐν Ἑλλάδι δημιουργουμένων κομματῶν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς. Ὁ ἀγὼν ἤδη ἤρξατο σφοδρῶς, ἂν εἰκάσωμεν δ' ἐκ τῆς ζωηρότητος τῶν πρώτων αὐτοῦ ἀκροβουλιῶν τῶν ἐκτὸς τοῦ περιβόλου τοῦ κυνοβουλίου λαμβανόντων χώραν, αἱ προσεχεῖς τῆς Βουλῆς συνεδριάσεις ἐπαίσθητῶς θὰ ζημιώσωσι τὰς ἐργασίας τοῦ δημοσιολοῦ Κωστάκη τοῦ κωμικοῦ, ὅστις προανήγγειλεν ἤδη εἰς «τὴν πετῶσαν νεολαίαν» ὅτι μέλλει νὰ συνεχίσῃ τὰς παραστάσεις του κατὰ τὸν χειμῶνα, καὶ τοῦτο διότι ὅλα τὰ θέλητρα τῶν θεαμάτων του, τὰς χειρονομίας, τὰς σχοινοβασίας καὶ αὐτὸ τὸ ἀδυσώπητον ξυλοκόπημα δύνανται νὰ τὰ βλέπωσιν ἀνεξόδως αἱ θεαταὶ ἀπὸ τῶν θεωρείων τοῦ βουλευτηρίου. Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἀγωνίζεται μὲ μακροσκελῆ ἄρθρα ὑπὲρ τοῦ παρελθόντος δικαιολογῶν τὴν αἰμνηστον πολιτικὴν του. Ὁ κ. Τρικούπης σιγῶν ἐργάζεται ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος προτοιμάζων ἐπικίνδυνα ὀρθοπαιδικὰ συστήματα διὰ τὸν ἐξηθρωμένον προϋπολογισμόν τοῦ Κράτους. Ἀλλὰ πάντων ἐμφρονέστερος ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος, ὁ μέγας αἰρεσιάρχης τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὁ ἀπαράμιλλος μάγειρος τῶν κομματικῶν καρυκευμάτων, λησμονεῖ τὸ παρελθόν τὸ ὅποιον δὲν τὸν συμφέρει, λησμονεῖ τὸ μέλλον, διὰ τὸ ὅποιον δὲν ἐνδιαφέρεται, καὶ μεριμνᾷ περὶ μόνου τοῦ παρόντος καὶ προχωρῶν ἐν τῷ μέσῳ ἀνοίγει τὰς πατρικὰς ἀγκάλας του πρὸς τὰ ἔνθεν καὶ ἔνθεν περιπλανώμενα πρόβατα. Λέγουσιν οἱ μεμνημένοι ὅτι τὸ φάσμα τοῦ ἐκ Μολάων πολιτευτοῦ μεγαλονόμενον δι' ἐπιτηδείων συνδουασμῶν, λαμβάνει ὁσημέραι διαστάσεις εἰς τὸν ὀρίζοντα, καὶ ὅτι δὲν εἶνε ἀπίθανον, ὅταν ἡ στιγμή τῆς κρίσεως ἐπιστῇ ν' ἀκουσθῇ ἀπὸ τῶν Ἀνακτόρων μία φωνή, τὴν ὁποίαν δὲν θ' ἀκούσῃ εὐχαρίστως ὁ κ. Δηλιγιάννης, κράζουσα τὸ ἀρχαῖον ἐκεῖνο σπαρτιατικὸν λόγιον, τροποποιημένον ὅμως διὰ νὰ συμφωνῇ μὲ τὰς νεωτέραις ἀπαιτήσεις: *Moláων, λαβέ!*

Οἱ ὑπουργοὶ ἐπιστρέφουσιν ἀπὸ τῆς εἰς τὰ παθόντα μέρη περιουσίας των. Μετέβησαν, εἶδον καὶ ἐπίσθησαν ὅτι πραγματικὴ ἐγένετο σεισμὸς καὶ καταστροφή ἐξ αὐτοῦ εἰς τὴν δυτικὴν Πελοπόννησον. Τσοῦτον μάλιστα συνεκινήθη ἐκ τοῦ θαύματος ὁ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης, ὥστε διὰ ν' ἀφήσῃ ἔγνη ὄρατὰ καὶ εὐεργετικὰ τῆς διαβάσεώς του ἐν Φιλιατροῦς, ἐδίδαξεν ὡς ὁ Τριπτόλεμος τοὺς κατοίκους τῆς κα-

ταστραφείσης πόλεως τὴν χρῆσιν διτρώχων ἀμαξίων ἀγνώστων μέχρι τοῦδε εἰς κύτους. Οἱ μόνον οἵτινες δὲν ἐννοοῦν ἀκόμη νὰ πεισθῶσιν ὅτι ἐγένετο σεισμὸς ἐν Ἑλλάδι εἶνε οἱ γείτονές μας Τούρκοι, αἱ δ' ἐν Πρεβέζῃ τουρκικαὶ ἀρχαὶ ἠμπούδισαν τὴν συλλογὴν συνδρομῶν ὑπὲρ τῶν παθόντων, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι δὲν ἐγένοντο σεισμοὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ ὅτι ὁ ἔρκνος διενεργεῖται χάριν πολιτικῶν λόγων. Κρίμα ὅτι ὁ σεισμὸς περιωρίσθη εἰς τὰ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ὅρια καὶ δὲν ἐπεξετάθη μέχρι τῶν τουρκικῶν κτήσεων διὰ νὰ τὸν αἰσθανθῶσι καὶ οἱ δύσπιστοι γείτονές μας· ἀλλὰ καὶ πάλιν τότε θὰ ἐτρέχομεν τὸν κίνδυνον νὰ καταγγελοῦμεν εἰς τὴν Εὐρώπην διὰ τινος ἐγκυκλίου τῆς Πύλης ὡς διενεργούντες ταραχὰς ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Παρὰ τὴν δυσπιστίαν τῶν Τούρκων ἐν τούτοις οἱ σεισμοὶ ἐξακολουθοῦσι τερπάζοντες τὸ ἔδαφος μας καὶ ἡ Ἑλλὰς ὅλη ὡς νὰ ἦτο ἐγγυρδὸν ὄργανον δονεῖται ἀπὸ τῆς νήτης μέχρι τῆς . . . Ὑπάτης, διότι καὶ εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην πόλιν τῆς Φθιώτιδος ἐγένετο κατ' αὐτὰς δόνησις σφοδροτάτη. Ἀλλ' ἐπειδὴ *à quelque chose malheur est bon*, ἐμάθομεν κἂν ἐκ τοῦ τελευταίου δυστυχήματος ὅτι οἱ σεισμοὶ ἐπενεργοῦσι σωτηρίως ἐπὶ τοῦ . . . λυγκός! . . . Κυρίαι τις, θέλουσιν αἱ ἐφημερίδες, πάσχουσα ἀνιάτως ἐκ τοῦ ἐνοχλήματος τούτου, ἐν Ζακύνθῳ εὐρισκομένη τὴν νύκτα τῆς 15 Αὐγούστου, ὅτε συνέβη ὁ φοβερὸς σεισμὸς, ἰαθῆν κίφινιδως ἀπὸ τῆς παθήσεως τῆς ἐνεκα τοῦ υπερβαλικοῦ τρόμου, ὃν ἠσθάνθη. Ὡστε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς δυνάμεθα ὅταν δυσκνασχετώμεν ἐκ τοῦ λυγκοῦ τῶν ἄλλων νὰ λέγωμεν: *Σεισμὸς νὰ σὲ πιᾶσῃ!* ἀντὶ τοῦ συνήθους: *Σκασμός!*

Μυστηριώδης ἀκόμη μὲ ὅλας τὰς γενομένας εἰκασίας ἀπομένει ἡ ἀφωρμὴ ἢ παρακινήσασθαι τὴν κυβέρνησιν ν' ἀποταθῇ δι' ἐγκυκλίου πρὸς τοὺς νομάρχας καὶ ἐπάρχους τοῦ Κράτους ζητοῦσα ἀκριβῆ σημειώσιν τῶν ἐν ἐκάστη ἐπαρχίᾳ εὐρισκομένων κωφῶν, κωφαλῶν καὶ φρενοβλαβῶν. Τινὲς συνδέουσι τὸ μέτρον τοῦτο μὲ τὴν μελετωμένην μεταρρυθμίσιν καὶ αὐξήσιν τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀστυνομίας· ἄλλοι πάλιν δικταίνονται ὅτι ἡ κυβέρνησις ζητεῖ νὰ ὑπολογίσῃ ἐκ τῆς παραδόξου αὐτῆς στατιστικῆς τὴν ἐντύπωσιν καὶ τὴν κατακραυγὴν ἢ θὰ ἐγείρωσιν εἰς τὰ ἑλληνικὰν δημόσιον τὰ παρασκευαζόμενα νέα φορολογικὰ νομοσχέδια. Καὶ περὶ μὲν τῶν δύο πρώτων κατηγοριῶν ἄς πράξῃ ὅ, τι θέλει. Ὅσον ἀφορᾷ ὅμως εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῶν φρενοβλαβῶν, προτρέπομεν τὴν κυβέρνησιν νὰ σκεφθῇ καλῶς, πρὶν ἐπιχειρήσῃ τὸ πρᾶγμα. Διότι ἂν ἡ ἀπογραφὴ γείνη μετὰ δικαιοσύνης, δὲν εἶνε ἀπίθανον νὰ προκύψῃ ἐξ αὐτῆς ὅτι οἱ φρόνιμοι διατελοῦσιν ἐν μειονοψηφίᾳ, καθ' ἣν περιστάσιν, ἀντατραπομένων τῶν ὄρων, οἱ δεῦτεροι θὰ καθιερωθῶσι καὶ οἱ πρῶτοι θὰ μείνωσιν ἐλεύθεροι.

Πολλὰ μεταρρυθμίσεις ἀνατέλλουσιν εἰς τὸν ὀρίζοντα· Ἡ ἀστυνομία διὰ τοῦ ἰδίου αὐτῆς διευθυντοῦ ζητεῖ τὴν μεταρρυθμίσιν τῆς ἐν τῷ στρατῷ μελετᾶται μεταρρυθμίσις ὡς πρὸς τὴν θηταῖαν καὶ ὡς πρὸς τὴν στολὴν, ἐν τῇ παιδείᾳ ἐπίσης προτοιμάζεται μεταρρυθμίσις διὰ τῆς ἰδρύσεως Λυκείου. Πλὴν ταυτοχρόνως, καθὼς φαίνεται, αἱ Δυνάμεις ἔχουν σκοπὸν νὰ ἐπιφέρουσι λίαν προσεχῶς μεταρρυθμίσιν γενικὴν εἰς τὸ ἐν τῇ Ἀνατολῇ καθεστῶς καὶ δὲν εἶνε καθόλου ἀπίθανον ὅλα τὰ μεγαλοῦργὰ μεταρρυθμιστικὰ σχέδια νὰ ναυαγήσωσιν ἢ ν' ἀνκόληθῶσιν ἐπ' ἀόριστον ἐνεκα τῶν ἐπικειμένων ἐκτάκτων παρὰ τὴν χώραν μας περιπλοκῶν. Διότι οἱ Ἕλληνες ἡμεῖς ἀνέκχθεν ἀνελευθέρωμεν τὸ σύστημα νὰ καταγινώμεθα εἰς ἔργα εἰρήνης, ὅταν οἱ ἄλλοι παρ-

